

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **Ing. P. F., LL.M.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Rozmánkem
sídlem Krapkova 7, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2020, č. j. X, ve věci vyřazení
z evidence uchazečů o zaměstnání

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) ze dne 22. 1. 2020, č. j. X, kterým úřad práce vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 23. 9. 2019 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce, protože žalobce se nedostavil na úřad práce po odpadnutí překážky dne 22. 9. 2019 následující pracovní den (tj. 23. 9. 2019). Podle žalobce překážka spočívala v dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu (dále jen „dočasná neschopnost uchazeče“). Žalobce tuto překážku však neprokázal a teprve 27. 9. 2019 e-mailem úřadu práce oznámil další dočasnou neschopnost od 27. 9. 2019.
2. Žalobce v žalobě namítal porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), nesprávnou aplikaci § 5 písm. c) bodu 6 a 7, § 30 odst. 2 písm. f), § 30 odst. 3

a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), tedy že správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nesprávně hodnotily důkazy a neshledaly existenci vážných důvodů, pro které se žalobce nemohl dostavit na úřad práce.

3. Žalobce nesouhlasil se závěrem úřadu práce, že mu chronické onemocnění samo o sobě nebránilo dostavit se na úřad práce a že by mu v tom bránila jen prokázaná ataka tohoto onemocnění. Žalobce také nesouhlasil se závěrem úřadu práce, že v případě ataky onemocnění měl vyhledat lékařské ošetření za účelem vystavení potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče. Žalobce úřadu práce sděloval, že trpí cukrovkou a postihly ho opakovaně hypoglykémie a její projevy mu neumožňovaly návštěvu úřadu práce ani opatření potvrzení o nemožnosti plnit si povinnosti uchazeče o zaměstnání. Pokud úřad práce tvrdí, že si žalobce při odběru krve dne 23. 9. 2019 měl nechat vystavit potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče, nehodnotil řádně charakter návštěvy lékaře, jejímž jediným účelem byl odběr krve, který neprováděl lékař. Po odběru žalobce ordinaci ihned opustil, protože mu nebylo dobře, jak uvedl ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2019. Tento odběr byl nezbytný pro dlouhodobě plánované kardiologické vyšetření dne 27. 9. 2019.
4. Klíčové bylo posouzení, zda žalobce měl 23. 9. 2019 ataku hypoglykémie, která mu znemožňovala návštěvu úřadu práce. Úřad práce ve svém rozhodnutí uvedl, že zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností a přitom 5. 12. 2019 zaslal kardiologovi (který ošetřuje žalobce) žádost, podle které úřad práce nemůže posoudit zdravotní stav žalobce a žádá o sdělení, zda se na něj žalobce 23. 9. – 27. 9. 2019 obrátil s tím, že se mu zhoršil zdravotní stav, zda toto zhoršení bylo důvodem k vyhledání rychlé lékařské pomoci a zda zdravotní stav žalobci umožňoval dostavit se na úřad práce. Kardiolog sdělil, že žalobce byl u něj 27. 9. 2019 na pravidelné kontrole v rámci dispenzarizace, vzhledem k základním diagnózám se nejednalo o žádné mimořádné vyšetření. Kardiolog tak na základní otázku neodpověděl a žalobce ošetřoval pro jinou diagnózu. Úřad práce pochybil, nezjistil skutkový stav řádně a neposoudil všechny okolnosti případu. Posouzení zdravotního stavu je otázkou odbornou a k jejímu zodpovězení si měl úřad práce vyžádat odborné vyjádření nebo znalecký posudek s ohledem na závažnost zdravotního stavu žalobce. Navíc zpráva praktického lékaře ze dne 27. 9. 2019 potvrdila opakované hypoglykémie a zhoršení zdravotního stavu žalobce, pro které vystavil žalobci potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče s doporučením diety a klidového režimu. Vystavením tohoto potvrzení byla osvědčena závažnost zdravotního stavu žalobce. Tyto důkazy vylučují, že žalobce porušil § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti.
5. Žalovaný se nezákonně ztotožnil se závěry úřadu práce a neprovedl potřebné důkazy a jejich řádné vyhodnocení. Pokud žalovaný uvedl, že žalobce neprokázal, že vytýkanou povinnost nemohl splnit, tak nehodnotil řádně a dostatečně odborně potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče ze dne 27. 9. 2019. Nesprávné hodnocení důkazů žalovaným zakládá nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Jeho názor postrádá oporu v provedených důkazech. Žalovaný nerozlišil dočasnou neschopnost uchazeče od 4. 6. 2019 do 22. 9. 2019 z důvodu infarktu myokardu a následné rehabilitace a dočasnou neschopnost uchazeče z důvodu opakovaných hypoglykemií od 27. 9. 2019 do 1. 10. 2019. Tyto hypoglykémie způsobovaly žalobci třas končetin, nevolnost, ztrátu rovnováhy, neschopnost chůze, zmatenost, průjem a další symptomy, které žalobci znemožňovaly vycházení. Tato dočasná neschopnost uchazeče se projevila již od 21. 9. 2019 a žalobce se řídil pokyny lékařů. To potvrdila zpráva praktického lékaře ze dne 9. 3. 2020, podle které je žalobce jeho pacientem od roku 2007, léčí se u příslušných specialistů s několika závažnými

chronickými onemocněními a že byl poučen, jak se má chovat v případě komplikací a kdy kontaktovat lékaře.

6. Žalobce zopakoval, že se nemohl dostavit na úřad práce 23. 9. 2019, protože u něj nastaly ataky hypoglykémie provázené nesoustředěností, zmateností a nevolností. Žalobci byl uznán status osoby zdravotně znevýhodněné, a proto nemohl plnit všechny povinnosti uchazeče o zaměstnání přesně ve stanovených termínech. Posouzení žalovaného nebylo citlivé, nebralo ohled na konkrétní situaci, která byla pro žalobce nepředvídatelná. Vyřazení uchazeče z evidence má být až krajním řešením. Žalobce měl k nesplnění povinností vážné důvody. Žalobce je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od roku 2010 a nikdy neporušil žádnou povinnost vůči úřadu práce. Žalobce se ihned po skončení dočasné neschopnosti 2. 10. 2019 na úřad práce dostavil. Žalovaný svým postupem porušil principy dobré správy a veřejný zájem. Je třeba vzít v úvahu, že žalobce byl poučen naposled 13. 2. 2017. Od posledního poučení tedy uplynuly více než dva roky. Žalobce se nemohl dostavit na úřad práce 23. 9. 2019 z objektivních důvodů. Správní orgány vyložily zákon příliš restriktivně a formalisticky a nezjišťovaly, jestli u žalobce byly opakované hypoglykémie a zda její projevy umožňovaly žalobci účastnit se správního řízení. Pokud by se žalobce 23. 9. 2019 dostavil na úřad práce, nebyl by schopen se soustředit a jeho účast by byla formální. Žalovaný tuto námitku vyhodnotil jako opožděnou z důvodu koncentrace řízení, ale o novou námitku nešlo, vycházela z projevů nemoci. Správní orgány nerespektovaly zdravotní problémy žalobce od 21. 9. 2019 do 1. 10. 2019 a jejich projevy v různé intenzitě. Úřad práce zahájil řízení 26. 9. 2019 a rozhodl o vyřazení žalobce až 22. 1. 2020.
7. Žalobce navrhl k posouzení jeho zdravotního stavu 23. 9. 2019 vypracování znaleckého posudku a požádal soud o sdělení, zda náklady na tento posudek by v případě úspěchu ve věci byly považovány za důvodně vynaložené náklady s ohledem na potřebnost posudku.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** žalobci vytkl, že nevěnoval svým povinnostem dostatečnou pozornost. Bylo na jeho odpovědnosti, jak ke svým povinnostem přistupuje. Žalobce sdělil úřadu práce 23. 9. 2019 e-mailem, že mu lékař ukončil dočasnou neschopnost uchazeče, ale neuvedl nic o tom, že by se téhož dne nemohl ze zdravotních důvodů dostavit na úřad práce. Žalobce ani neměl námitky proti ukončení dočasné neschopnosti uchazeče. Teprve v e-mailu ze dne 27. 9. 2019 žalobce zmiňuje, že se mu 23. 9. 2019 zhoršil zdravotní stav. Naproti tomu zpráva praktického lékaře hovoří pouze o tom, že žalobce byl v jeho ordinaci v 7.50 h a byl mu proveden odběr krve ze žíly. Tvrzení žalobce, že se mu zhoršil 23. 9. 2019 zdravotní stav natolik, že nevycházel, se nezakládá na pravdě, protože se dostavil k praktickému lékaři k odběru krve.
9. Zdravotní důvody, pro které by se uchazeč nemohl dostavit na úřad práce, jsou například úraz, akutní infekční onemocnění či stav vyžadující nutnost setrvání v nemocničním či domácím ošetřování, případně psychický stav, který by bránil ve srozumitelné komunikaci nebo by uchazeče jinak vážně omezoval. Podle žalovaného žalobce takovými zdravotními problémy zřejmě netrpěl, když byl schopen se dostavit k lékaři v 7.50 h k odběru krve, nesdělil mu žádné potíže a vyšetřen nebyl. I když žalobce trpí zdravotními problémy, z ničeho neplyne, že by se 23. 9. 2019 nemohl dostavit na úřad práce, když se mohl dostavit k lékaři k odběru krve ze žíly.
10. Praktický lékař 27. 9. 2019 potvrdil opakované hypoglykémie žalobce a zhoršení zdravotního stavu, pročež mu vystavil potvrzení o dočasné neschopnosti 27. 9. 2019

s doporučením diety a klidového režimu. Z tohoto potvrzení však nevyplývá, že by se žalobce 23. 9. 2019 nemohl dostavit na úřad práce. Žalobce sice tvrdil zhoršení zdravotního stavu od 21. 9. 2019, ale neprokázal ho. Praktický lékař mu potvrdil dočasnou neschopnost uchazeče až čtyři dny poté, co nesplnil svou povinnost dostavit se 23. 9. 2019 na úřad práce. Pokud se žalobci akutně zhoršil zdravotní stav 21. 9. 2019, měl kontaktovat lékaře za účelem ošetření či vyšetření. Takový postup však žalobce neprokázal ani neuváděl, že by dne 21. 9. 2019 lékařskou pomoc vyhledal. Stejně tak žalobce nijak neprokázal projevy ataky nemoci. Pokud se žalobce dostavil k lékaři 23. 9. 2019 k odběru krve, měl lékaře požádat před odběrem nebo po odběru o vystavení dokladu, který by doložil uvedené tvrzení žalobce. Jak již konstatoval v rozhodnutí úřad práce, pokud se žalobce byl schopen dostavit k lékaři k odběru krve a nepotřeboval k tomu pomoc jiné osoby, byl zjevně schopen splnit si své povinnosti a dostavit se ve stanoveném termínu na úřad práce. S tím se žalovaný ztotožnil. Žalovaný nezlehčoval zdravotní stav žalobce, ale konstatoval, že pokud by žalobce nemohl plnit pro svůj chronický zdravotní stav ani jednu ze základních povinností uchazeče o zaměstnání, postrádalo by jeho zařazení v evidenci uchazečů o zaměstnání smysl.

11. Na základě námitek žalobce ve správním řízení kardiolog na žádost úřadu práce potvrdil, že žalobce byl u něj 27. 9. 2019 na pravidelné kontrole v rámci dispenzarizace, vzhledem k základním diagnózám a nejednalo se o žádné mimořádné vyšetření. Ze sdělení nevyplývá, že by se žalobci zhoršil zdravotní stav a že žalobce byl u kardiologa 23. 9. 2019 ani to, že by zdravotní stav 23. 9. 2019 neumožnil žalobci dostavit se na úřad práce. Návštěva kardiologa 27. 9. 2019 byla plánovaná.
12. K návrhu na dokazování znaleckým posudkem žalovaný namítl, že zdravotní stav žalobce není možné posoudit s odstupem několika měsíců. Ve věci není rozhodné, jestli se jedná o první porušení povinnosti uchazeče o zaměstnání či nikoli. K námitce, že úřad práce zahájil řízení 26. 9. 2019 a rozhodnutí o vyřazení z evidence vydal až 22. 1. 2020, žalovaný poukázal na to, že v § 71 správního řádu jde o lhůtu pro vydání rozhodnutí 30 nebo 60 dnů a jde o lhůtu pořádkovou. Vydání rozhodnutí o vyřazení z evidence bylo zákonným důsledkem porušení povinností žalobce bez vážného důvodu.
13. **Žalobce v replice** setrval na názoru, že poučení žalobce staré víc než dva a půl roku nebylo způsobilé plnit svůj účel. Otázkou je, zda by principům dobré správy neodpovídalo spíše opakované poučení a výzva ke splnění povinnosti předtím, než úřad práce zahájil řízení o vyřazení z evidence.
14. Žalobce vysvětlil, že proti ukončení o dočasné neschopnosti uchazeče neměl námitky, protože se týkala srdeční příhody. Žalobce měl 23. 9. 2019 jiné zdravotní problémy. Nelze tvrdit, že když se žalobce dostavil k odběru krve, mohl se dostavit i na úřad práce. Priority žalobce zohledňují jeho zdravotní stav s řadou závažných onemocnění. Žalobce se dostavil k odběru krve a nebyl přitom ošetřen či vyšetřen, proto o potvrzení lékaře nežádal. Potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče ze dne 27. 9. 2019 objektivizovalo zdravotní potíže, které neumožňovaly žalobci navštívit 23. 9. 2019 úřad práce. Žalobce postupoval tak, jak byl poučen lékaři a věděl, že nemusí kontaktovat lékaře za účelem vyšetření. Žalobce nesouhlasil ani s tvrzením žalovaného, že pokud nemohl pro svůj chronický zdravotní stav plnit žádnou z povinností uchazeče o zaměstnání, pak jeho zařazení v evidenci uchazečů o zaměstnání ztrácelo smysl. Žalobce nikdy netvrdil, že nemůže pro své chronické zdravotní problémy plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, ale naopak uváděl, že je nemohl plnit pro akutní ataky hypoglykémie. Žádný z lékařů se nevyjádřil,

jestli se žalobce mohl dostavit 23. 9. 2019 na úřad práce. Správní orgány nezjistily, jestli lékaři žalobce poučili, jak postupovat při atace hypoglykémie bez přivolání lékařské pomoci. Takto správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav a hodnotily odbornou otázku, ke které neměly odborné znalosti. Žalobce sdělil úřadu práce už v prvním vyjádření 30. 9. 2019, že jedná v případě ataky podle pokynů lékařů, po srdeční příhodě jde vše pomaleji a v duchu poučení lékařů ponechává záležitosti nesouvisející se zdravím zcela stranou.

15. Žalovaný nesprávně uplatnil koncentraci řízení. Žalobce nevznesl námitku pozdě, ale tvrdil už v podání ze dne 30. 9. 2019, že se kvůli atace hypoglykémie nemohl soustředit, byl zmatený, unavený, a jeho účast na jednání úřadu práce 23. 9. 2019 by byla ryze formální.
16. Žalovaný nesprávně nerozlišuje vážné důvody omluvy podle § 5 písm. c) bod 6 a bod 7 zákona o zaměstnanosti. Pod bod 6 spadají vyjmenované zdravotní důvody a pod bod 7 jiné vážné důvody, jako dlouhá doba od poučení, dlouhodobé plnění všech povinností a dlouhodobé chronické onemocnění.
17. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
18. Soud **ze správního spisu** ověřil, že žalobce požádal o zprostředkování zaměstnání 4. 5. 2010. Žalobce potvrdil svým podpisem písemné poučení uchazeče o zaměstnání 20. 4. 2016 a 13. 2. 2017, včetně poučení, že pokud se uchazeč nemůže dostavit na úřad práce ve stanoveném termínu z vážných důvodů nebo pro dočasnou neschopnost uchazeče či zdravotní důvody, je povinen prokazatelně oznámit tyto důvody úřadu práce do osmi dnů a je povinen se na úřad práce dostavit v nejbližší pracovní den po odpadnutí překážky.
19. Žalobce e-mailem oznámil úřadu práce 23. 9. 2019 v 18.31 h, že tento týden ukončil dočasnou neschopnost uchazeče po srdeční příhodě a lázeňské léčbě a potvrzení lékaře posílá do datové schránky úřadu práce. Podle uvedeného potvrzení ze dne 20. 9. 2019 lékař ukončil dočasnou neschopnost žalobce jakožto uchazeče ke dni 22. 9. 2019.
20. Úřad práce oznámením ze dne 25. 9. 2019 zahájil správní řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.
21. Žalobce doručil úřadu práce dne 27. 9. 2019 v 18.16 h potvrzení ze dne 27. 9. 2019 o dočasné neschopnosti uchazeče od 27. 9. 2019.
22. Žalobce sdělil úřadu práce 30. 9. 2019, že ho postihla ataka hypoglykémie spojená zejména s nevolností, ztrátou rovnováhy, nesoustředěností, strachem atd., takže nebyl schopen vycházet. Podle poučení lékařů provedl diagnostiku, změny medikace a diety a další a sledoval dopady symptomů na všechna onemocnění. Po infarktu myokardu byl opatrný a věci nesouvisející se zdravím ponechal zcela stranou. V pátek 27. 9. 2019 navštívil kardiologa, který ho vyšetřil a praktický lékař poté vystavil potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče. Žalobce je osobou zdravotně znevýhodněnou, což doložil rozhodnutím ze dne 21. 2. 2019. Po dobu evidence od roku 2010 nemařil součinnost s úřadem práce. Žalobce doložil zprávu praktického lékaře ze dne 27. 9. 2019, ve které bylo uvedeno, že žalobce „od pondělí 23. 9. 2019 nevychází z domu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, opakované glykémie, nevolnost, průjem, nezvracel, Endiaron, únava,

spavost, nesoustředěnost, dnes byl na kardiologii – zde vyšetřen, doporučen Enterol, dieta, klid, zde po neděli, PN pro úřad práce“.

23. Žalobce se podle protokolu ze dne 2. 10. 2019 dostavil na úřad práce, nechtěl k řízení nic uvést, jen že lékaře navštívil až v pátek 27. 9. 2019 a 23. 9. 2019 u lékaře nebyl.
24. Úřad práce se písemně dotázal praktického lékaře (s odkazem na sjednaný termín návštěvy úřadu práce 23. 9. 2019, kam se žalobce nedostavil), zda se žalobce osobně dostavil k praktickému lékaři 23. 9. 2019, zda vyšetření dne 27. 9. 2019 bylo akutní a zda zdravotní stav žalobce dovoloval dostavit se ve stanovený termín 23. 9. 2019 na úřad práce a zda byl tento výkon uplatněn u zdravotní pojišťovny. Praktický lékař 29. 10. 2019 sdělil, že žalobci „byl 23. 9. 2019 v 7.50 h v ordinaci proveden odběr krve ze žíly, potíže nesdělil, vyšetřen nebyl; 27. 9. 2019 přichází s tím, že od pondělí 23. 9. nevychází pro zhoršení zdravotního stavu, dále již dle dříve přiloženého sdělení“.
25. Žalobce se vyjádřil k pokladům rozhodnutí tak, že dne 21. 9. 2019 se zhoršil jeho zdravotní stav, proto žalobce přijal opatření doporučená lékaři. Ani v pondělí 23. 9. 2019 nebyl schopen návštěvy lékaře ani úřadu práce, navíc za situace jiné než byla v pátek 20. 9. 2019. Žalobce byl na odběru krve kvůli kardiologickému vyšetření, které bylo dlouhodobě naplánováno na pátek 27. 9. 2019. Vyjádření praktického lékaře, které si vyžádal úřad práce, se tak jeví jako nadbytečné.
26. Úřad práce se písemně dotázal praktického lékaře, kdy se žalobce 23. 9. 2019 dostavil do ordinace k odběru krve a kdy odešel, zda si požádal o potvrzení o ošetření a kdy se žalobce po datu 23. 9. 2019 dostavil k praktickému lékaři poprvé. Úřad práce zaslal tento dotaz i žalobci.
27. Žalobce sdělil, že byl v ordinaci od 8 do 8.30 h za účelem odběru krve a o potvrzení návštěvy nepožádal. Žalobce mohl tento odběr absolvovat i jinde, ale necítil se dobře, proto šel k praktickému lékaři, aby se rychle vrátil domů a mohl pokračovat v terapii. Poté žalobce navštívil v pátek 27. 9. 2019 kardiologa kvůli diagnostice a změně lékové terapie a následně konzultoval s praktickým lékařem osobně další řešení nedobrého zdravotního stavu.
28. Praktický lékař odpověděl, že žalobce se dostavil do ordinace k odběru krve před osmou hodinou, návštěva je založená v 7.50 h. Lékař předpokládal brzký odchod žalobce, který o potvrzení o ošetření nežádal. Žalobce se do ordinace dostavil až 27. 9. 2019 (návštěva založena v 12.08 h) a sdělil, že pro zhoršení zdravotního stavu od 23. 9. 2019 nevychází z domu, že byl vyšetřen kardiologem, a proto přichází až po poledni. Praktický lékař žalobce vyšetřil a vystavil žalobci potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče.
29. Úřad práce se písemně dotázal kardiologa, jestli se na něho žalobce obrátil od 23. 9. 2019 do 27. 9. 2019 z důvodu zhoršení zdravotního stavu, zda žalobcem uváděná tvrzení o atace hypoglykémie a průvodních symptomech byly důvodem k vyhledání rychlé lékařské pomoci a zda zdravotní stav žalobci bránil dostavit se 23. 9. 2019 na úřad práce. Úřad práce tento dotaz zaslal na vědomí žalobci.
30. Kardiolog odpověděl, že žalobce u něj byl 27. 9. 2019 na pravidelné kontrole v rámci dispenzarizace a vzhledem k základním diagnózám. Nejednalo se o žádné mimořádné vyšetření.
31. Na výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí žalobce 6. 1. 2020 úřad práce požádal o prodloužení lhůty k úkonu kvůli odběrům krve, pravidelné kontrole u kardiologa a

rozsáhlosti věci. Úřad práce prodloužil lhůtu do 24. 1. 2020.

32. Žalobce ve vyjádření vyhodnotil, že praktický lékař potvrdil ve svých vyjádřeních stav tak, jak ho popsal žalobce a že se úřad práce snaží žalobce z evidence vyřadit.
33. **Úřad práce v rozhodnutí o vyřazení** žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání zdůraznil, že zařazení v evidenci uchazečů o zaměstnání není jejich povinností. Pokud je uchazeč v této evidenci veden, je povinen plnit povinnosti spojně s evidencí i proto, že mu plynou ze zařazení v evidenci práva jako například právo na zprostředkování zaměstnání, právo na výplatu podpor a právo na hrazení zdravotního pojištění státem. Žalobce se nedostavil ve sjednaný termín 23. 9. 2019 k úřadu práce a neprokázal, že k tomu měl vážný důvod. Souběh chronických onemocnění, se kterými se žalobce léčí desítky let, tímto důvodem být nemůže. Kvalifikovanou omluvou je potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče. Pokud se u žalobce vyskytly příznaky nemoci, měl 23. 9. 2019 vyhledat lékařské ošetření a vyžádat potvrzení pro úřad práce. Pokud žalobci jeho stav neumožňoval dostavit se 23. 9. 2019 na úřad práce, měl při své návštěvě praktického lékaře tento den požádat o potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče. Ve vyjádření žalobce byly rozpory. Žalobce uvedl 23. 9. 2019, že nevychází, přitom byl na odběru krve bez pomoci jiné osoby. Pokud žalobce mohl dojít k lékaři na odběr krve, mohl se dostavit i na úřad práce. Pokud žalobce uvedl, že mohl jít na odběr krve i jinam, měl si vybrat místo nejbližší úřadu práce. Potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče ze dne 27. 9. 2019 se k datu 23. 9. 2019 nevztahuje. Z potvrzení o tom, že žalobce je osobou zdravotně znevýhodněnou, nevyplývá, že by se nemohl 23. 9. 2019 dostavit na úřad práce. Je na žalobci, zda své zařazení v evidenci uchazečů ukončí. Zařazení v evidenci uchazečů není jen formální záležitostí, cílem je zprostředkovat uchazeči zaměstnání, což se zjevně asi deset let u žalobce nedaří.
34. **Žalobce v odvolání** namítl nedostatečné zjištění skutkového, zejména zdravotního stavu žalobce a navrhl k důkazu výpis ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře a poukázal na to, že je kvůli jednání úřadu práce v péči psychiatra. Žalobce odvolání doplnil o zprávu praktického lékaře ze dne 9. 3. 2020 (vydanou na žádost žalobce), podle které má praktický lékař žalobce v péči od roku 2007, žalobce se léčí u příslušných specialistů se závažnými chronickými onemocněními a byl poučen, jak se má v případě komplikací chovat a kdy kontaktovat lékaře. Žalobce v květnu 2019 závažně onemocněl s nutností zásahu záchranné služby, hospitalizací a následnou lázeňskou léčbou zaměřenou na celkovou rehabilitaci. Praktický lékař považoval za vhodné přehodnotit rozhodnutí s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žalobce s tím, že celá situace je pro žalobce nepříznivá a může jeho zdravotní stav zhoršit.
35. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** odkázal na § 30 odst. 2 písm. f), § 31 písm. c) a § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti a na to, že žalobce byl opakovaně poučen o tom, že po odpadnutí překážky je povinen se dostavit na úřad práce. To však žalobce 23. 9. 2019 neučinil a neprokázal vážný důvod, který mu v tom bránil. Dočasná neschopnost žalobce coby uchazeče trvala do 22. 9. 2019. Pokud by zdravotní stav žalobce vyžadoval nadále dočasnou neschopnost uchazeče, nebyla by mu 22. 9. 2019 ukončena. Žalobce zaslal úřadu práce 23. 9. 2019 v 18.31 h e-mail, ve kterém neuvedl nic o zdravotních důvodech, pro které se ten den nemohl na úřad práce dostavit. Potvrzení o ukončení dočasné neschopnosti žalobce zaslal úřadu práce sám, byl s ním srozuměn a proti ukončení dočasné neschopnosti uchazeče nic nenamítal. Další dočasná neschopnost uchazeče byla žalobci na jeho žádost potvrzena až od 27. 9. 2019, kdy se žalobce dostavil k odbornému lékaři v objednaném termínu. Písemná vyjádření lékařů neprokázala tvrzení žalobce. Vyplývalo

z nich, že žalobce nebyl 23. 9. 2019 ošetřen, nesdělil zdravotní potíže a potvrzení dočasné neschopnosti uchazeče nežádal; do ordinace se dostavil až 27. 9. 2019 na dlouhodobě plánované vyšetření, což žalobce v odvolání sám potvrdil. Žalobce byl poučen, že v odvolání nové námitky nemůže vznášet. Takovou opožděnou námitkou bylo, že by jeho účast na jednání 23. 9. 2019 z důvodu jeho zdravotního stavu byla jen formální, protože se nemohl soustředit. V kontextu věci se námitky o zhoršení zdravotního stavu 23. 9. 2019 jeví jako účelové. Žalobce nenamítal ve správním řízení, že je v péči psychiatra a uvedl to až v odvolání, ač tak mohl učinit dříve. Jakkoli měl žalovaný pochopení pro žalobcův zdravotní stav, uzavřel, že nebylo prokázáno, že by se žalobce nemohl dostavit na úřad práce 23. 9. 2019 pro úraz nebo akutní zdravotní stav. Pokud žalobce nebyl schopen plnit žádnou z povinností uchazeče o zaměstnání, jeho evidence jako uchazeče by ztratila smysl. Je v zájmu poučeného uchazeče o zaměstnání plnit své povinnosti, aby se nevystavil postihu v podobě vyřazení z evidence. V daném případě nelze zohlednit ani to, že žalobce po celou dobu vedení v evidenci uchazečů plnil své povinnosti. Žalobce prokazatelně nesplnil své povinnosti bez vážného důvodu a úřad práce neměl na zvážení, zda k vyřazení přistoupí či nikoli. Zákon o zaměstnanosti nedává žalovanému oprávnění zmírnit dopady vyřazení uchazeče z evidence. Žalovaný se ztotožnil s posouzením věci úřadem práce.

36. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
37. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce **z evidence uchazečů** o zaměstnání rozhodnutím **vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost** s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).
38. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání **maří součinnost s úřadem práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku úřadu práce** nebo kontaktní místo veřejné správy ve stanoveném termínu **bez vážných důvodů** [§ 5 písm. c)].
39. Podle § 5 písm. c) bodu 6 zákona o zaměstnanosti se mezi **vážné důvody** řadí **zdravotní důvody, které podle lékařského posudku brání** vykonávat zaměstnání nebo **plnit povinnost součinnosti** s krajskou pobočkou úřadu práce při zprostředkování zaměstnání.
40. Podle § 5 písm. c) bodu 7 zákona o zaměstnanosti mezi vážné důvody patří **jiné vážné osobní důvody, například etické, mravní či náboženské, nebo důvody hodné zvláštního zřetele**.
41. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalobce byl poučen o tom, že pokud mu brání vážné důvody, zdravotní důvody či dočasná neschopnost uchazeče v návštěvě úřadu práce, je povinen oznámit tyto důvody prokazatelně do osmi kalendářních dnů od jejich vzniku úřadu práce a je povinen se dostavit na úřad práce v nejbližší následující pracovní den po odpadnutí překážky (podle bodů 1 a 3 posledních poučení ze dnů 13. 2. 2017 a 20. 4. 2016). Z žádného důkazu nevyplývá, že by žalobce nebyl schopen vnímat smysl poučení a respektovat ho. Žalobce je podle žádosti o zprostředkování zaměstnání vzdělaný ve více oborech, včetně práva a informačních technologií, a působil v pracovních pozicích, kde je třeba vysoké kvalifikace. Navíc je nesporné, že je zařazen do evidence uchazečů od roku 2010 a plnil své povinnosti uchazeče. Z těchto okolností lze vyvodit, že mu povinnosti uchazeče byly dobře známy.
42. Za popsanych okolností s přihlédnutím k více závažným onemocněním žalobce a ještě k tomu, že žalobce prodělal v květnu 2019 závažnou srdeční příhodu, lze pochopit, že žalobcův zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a vyřizování osobních a úředních

záležitostí je ztíženo. K tomu žalobce, sice až v replice, dodal, že mu přibyly i psychické problémy. Za takových okolností bylo na místě, aby žalobce zohlednil tyto skutečnosti a kupříkladu udělil k vyřizování některých věcí plnou moc třetí osobě, například obecnému zmocněnci (rodinnému příslušníkovi), advokátovi apod. Pokud žalobce nevyhledal žádnou pomoc s vyřizováním osobních a úředních věcí, bylo na jeho odpovědnosti, aby plnil povinnosti uchazeče o zaměstnání. Je třeba zdůraznit, že zařazení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání není samoúčelné a pouze formální. Především je třeba mít na zřeteli, že žalobce byl v této evidenci veden na vlastní žádost. Hlavním účelem zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání je získat pro uchazeče zaměstnání a zařadit ho opět do pracovního procesu. K tomu je třeba aktivního přístupu a součinnosti žadatele o zprostředkování zaměstnání. Stejně významné je to, že s postavením uchazeče o zaměstnání je spojena řada práv v oblasti zaměstnanosti a sociální ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003-101).

43. Pokud pracovní schopnost žalobce byla natolik snižená, že by nebyl schopen plnit jakékoli povinnosti uchazeče o zaměstnání, vyvstává otázka, jaký smysl má žádost žalobce o zprostředkování zaměstnání. Jestliže žalobce je nezaměstnatelný z důvodu poklesu pracovní schopnosti do takové míry, že není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, systém sociální ochrany na tyto situace pamatuje přiznáním statusu osoby invalidní nebo osoby závislé na pomoci jiné fyzické osoby. Žalobce však netvrdil, že je invalidní a že žádal o invalidní důchod a že je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby a žádal o příspěvek na péči, ani tyto skutečnosti nevyplývají ze správních spisů a soudního spisu.
44. Soud nepřisvědčil námitce **nezákonného zjištění skutkového stavu**. Spornou otázkou bylo, jestli zde byly zdravotní důvody, které podle lékařského posudku žalobci bránily splnit povinnost dostavit se 23. 9. 2019 na úřad práce ve smyslu § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti. Žádný lékařský posudek ve smyslu § 21 odst. 1 zákona o zaměstnanosti v posuzované věci podle tvrzení žalobce, správních spisů a soudního spisu však nebyl vydán, proto užití citované právní normy nepřipadá do úvahy.
45. Žalobce současně namítal, že u něj byly jiné vážné důvody, ať již osobní nebo důvody hodné zvláštního zřetele, které spočívaly ve zhoršení jeho zdravotního stavu do takové míry, že mu bránily dostavit se k jednání na úřad práce dne 23. 9. 2019 ve smyslu § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti. Dále mělo jít o důvody spočívající v tom, že uplynula dlouhá doba od posledního poučení uchazeče o zaměstnání, dlouhodobé řádné plnění povinností uchazeče a dlouhodobé chronické onemocnění. Je nesporné, že žalobce trpí vážnými onemocněními a průběh jednotlivých onemocnění má výkyvy. Ačkoli správní orgány a soudy nemohou posuzovat odborné otázky, neznamená to, že si nemohou učinit názor na jednoduché věci, které může posoudit i laik. Především je jejich povinností zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu. Protože jde o řízení na žádost, neleží celé důkazní břemeno na správním orgánu, ale je třeba součinnosti žadatele o zprostředkování zaměstnání, na kterého se v případě zpochybnování skutkových závěrů správních orgánů přeneše. Správní orgán posuzuje všechny důkazy a okolnosti věci podle zásady volného hodnocení důkazů a dalších zásad správního řízení, tj. přihlíží ke všemu, co vyšlo najevo. Správní orgán také přihlíží k časovému sledu námitek a tvrzení účastníka řízení a k jejich rozporům a hodnotí, zda nejsou účelová, neboť přirozenou reakcí člověka je uplatnit námitky včas.
46. V daném případě žalobce nedoložil žádnou lékařskou zprávou, že by mu jeho zdravotní

stav bránil dostavit se 23. 9. 2019 na úřad práce. Takovou skutečnost nepotvrdil ani jeho praktický lékař, ani kardiolog, jejichž vyjádřeními žalobce hodlal osvědčit svá tvrzení. Jak již soud citoval výše, praktický lékař potvrdil žalobcovu návštěvu ordinace od 7.50 h za účelem odběru krve, předpokládal brzký odchod a na otázky úřadu práce odpověděl, že žalobce mu nesdělil žádné potíže, nežádal ošetření ani vystavení jakéhokoli potvrzení. Při návštěvě 27. 9. 2019 kolem poledne žalobce praktickému lékaři sdělil, že přichází od kardiologa, žádal vyšetření a vystavení potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče a dále žalobce sdělil, že od 23. 9. 2019 se mu zhoršil zdravotní stav, proto nevycházel z domu. Kardiolog potvrdil na žádost úřadu práce, že žalobce u něj byl 27. 9. 2019 „na pravidelné kontrole v rámci dispenzarizace a vzhledem k základním diagnózám“ a že se nejednalo o „žádné mimořádné vyšetření“.

47. Ani praktický lékař ani kardiolog tak nepotvrdili vážný stav žalobce 23. 9. 2019 a nemožnost dostavit se na úřad práce. Za daných okolností soud nemohl přisvědčit námitce žalobce, že 23. 9. 2019 mu jeho stav nedovoloval dostavit se na úřad práce, tím spíše, když se žalobce toho dne dostavil v 7.50 h k praktickému lékaři k odběru krve ze žíly. Tento rozpor nevysvětlili jak žalobce, tak jeho praktický lékař a kardiolog. Praktický lékař potvrdil, že žalobce mu sdělil, že nebyl schopen 23. 9. 2019 vyjít z domu a že žalobce lékaři žádné potíže nesdělil. Kardiolog pouze potvrdil plánované pravidelné sledování žalobce a výslovně se vyjádřil, že 27. 9. 2019 nešlo o žádné mimořádné vyšetření. Objektivní nemožnost žalobce dostavit se na úřad práce 23. 9. 2019 ze zdravotních důvodů neprokázala ani zpráva praktického lékaře ze dne 9. 3. 2020, podle které lékař považoval „za vhodné přehodnotit rozhodnutí s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žalobce s tím, že celá situace je pro žalobce nepříznivá a může jeho zdravotní stav zhoršit“. Jde o názor lékaře na možný budoucí dopad správního řízení na stav žalobce, nikoli popis a posouzení zdravotního stavu žalobce ke konkrétnímu dni.
48. Ze skutkových zjištění ve správním řízení nevyplývalo, že žalobce nesouhlasil s obsahem lékařských zpráv ve zdravotnické dokumentaci, lékaře na nesoulad upozornil a vyžádal si zaznamenání skutečného stavu věci. V posuzované věci šlo o zprávu praktického lékaře ze dne 27. 9. 2019, kde praktický lékař uvedl sdělení žalobce, že od pondělí 23. 9. 2019 „nevychází pro zhoršení zdravotního stavu“ a popsal sdělené příznaky, a to až 27. 9. 2019. Tím však lékař jen konstatoval, co mu žalobce řekl. Není zde však objektivní důkaz, že žalobcův zdravotní stav se zhoršil a jaký byl, neproběhla žádná vyšetření, která by tvrzení žalobce osvědčila. Žalobce ani kdykoli později, až do podání žaloby, resp. vydání rozsudku nepředložil ani nenavrhl žádný důkaz, který by potvrdil, že 23. 9. 2019 nebyl schopen na úřad práce přijít. Nejde o správní trestání a důkazní břemeno neleží jen na správním orgánu. Žalobce požaduje po úřadu práce zprostředkování zaměstnání a zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání, se kterým se pojí řada výhod. Je proto i na žalobci, aby poskytoval součinnost, plnil své povinnosti uchazeče a unesl důkazní břemeno, zejména pokud proti argumentaci úřadu práce vystavěl svou verzi příběhu.
49. Obdobnou otázkou se zabýval NSS např. ve svém rozsudku z 27. 6. 2019, č. j. 2 Ads 221/2018-31, kde se žalobce omlouval z plnění povinností uchazeče o zaměstnání zdravotní indispozicí, avšak rovněž neprokázal, že by právě v době plánované schůzky jeho zdravotní potíže byly tak intenzivní, že by mu bránily se schůzky zúčastnit. Shodně rozhodl zdejší soud ve věci sp. zn. 72 Ad 14/2020.
50. Podle judikatury NSS by bylo možné považovat „za relevantní zdravotní důvody např. akutní infekční onemocnění stěžovatele (chřipka, angína), či stav vyžadující nutnost

setrvání v nemocničním či domácím ošetřování. Při takovýchto intenzivních zdravotních potížích je dána překážka bránící nemocné osobě dostavit se k naplánované schůzce“ (viz rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ads 173/2008-144, či rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2011, č. j. 4 Ads 150/2011-164).

51. Správní soudy opakovaně zdůrazňují, že potřebnou součinnost je třeba chápat jako spolupráci uchazeče s úřadem práce, ochotu k této spolupráci i k dalším úkonům směřujícím ke zprostředkování zaměstnání (rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2014, č. j. 5 Ads 42/2014-19).
52. Jinými vážnými důvody, které by měly omluvit ve smyslu § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti skutečnost, že se žalobce 23. 9. 2019 nedostavil na úřad práce, měly být dle žalobce uplynutí dlouhé doby od posledního poučení uchazeče o zaměstnání, dlouhodobé řádné plnění povinností uchazeče a dlouhodobé chronické onemocnění. K poučení se vyjádřil soud výše (zejména bod 41 a 42). Jak již uvedl žalovaný, dlouhodobé řádné plnění povinností uchazeče o zaměstnání není zákonným kritériem pro vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence pro nesplnění povinnosti. Navíc nesplnění povinnosti dostavit se na úřad práce ve stanovený termín nebo poslat včas omluvu v daném případě následovalo po asi devítileté evidenci žalobce coby uchazeče o zaměstnání, kdy žalobce žádné zaměstnání sám nezískal, ani se ho nepodařilo zprostředkovat. Žalobce 23. 9. 2019 neměl jako důvod omluvy například to, že by se účastnil pohovoru se zaměstnavatelem a následně uzavřel pracovní smlouvu, což by byla významná okolnost při posouzení všech okolností věci. Dlouhodobé chronické onemocnění samo o sobě není rovněž vážným důvodem ve smyslu § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti. Kromě výše uvedeného (o smyslu vedení žalobce v evidenci v případě nezaměstnatelnosti a invalidity zejména třetího stupně a absence lékařského posudku) žalobce neprokázal takový projev vážného chronického onemocnění 23. 9. 2019, aby mu bránil dostavit se na úřad práce k jednání.
53. Soud se ztotožnil se žalobcem v tom, že nešlo o opožděnou námitku v rozporu s koncentrací řízení, když uvedl až v odvolání, že jeho účast by byla jen formální, protože by se nesoustředil a nemohl plnit své povinnosti. Podle soudu jde o rozvedení argumentace a odůvodnění námitek z řízení u úřadu práce. Tento závěr však nemění nic na zákonnosti právních závěrů žalovaného.
54. Soud neshledal jako opodstatněnou ani námitku, že správní orgán nemohl posuzovat skutkovou otázku týkající se závažnosti onemocnění, protože se nejedná o otázku vyžadující odborné posouzení. Nejde například o invaliditu nebo posouzení stupně závislosti u žádosti o příspěvek na péči, které je svěřeno pouze posudkovým lékařům. Žalobce nepředložil žádný důkaz o jeho stavu 23. 9. 2019, žádný výsledek vyšetření, doklad o přivolání rychlé záchranné pomoci, konzultaci s lékařem 23. 9. 2019 nebo jakýkoli doklad o tom, že po odběru krve již nebyl schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Takto zjištěný skutkový stav nevyvolal potřebu odborného posouzení. Žalobce neuvedl žádné okolnosti věci, které by měly tuto potřebu vyvolat. Podle konstantní judikatury obecně platí, že pokud není k porozumění a řešení zapotřebí zvláštních odborných vědomostí nebo znalostí, stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná zkušenost a znalost, laický úsudek či odborné posouzení orgánu veřejné moci (rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113 o způsobilosti tabáku ke kouření zkouškou při dokazování v soudní síni; rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 14/2013-23, podle kterého jestliže v řízení o přestupku jde o jednoduchou dopravní nehodu, u níž lze vyhodnotit průběh a příčinnou souvislost laickým úsudkem, případně

odborným posouzením správního orgánu projednávajícího dopravní přestupky, pak správní orgán nemusí vyhovět návrhu obviněného na ustanovení znalce podle § 56 správního řádu z roku 2004. Je pouze třeba, aby správní orgán toto své rozhodnutí náležitě odůvodnil).

55. Podle § 21 odst. 4 zákona o zaměstnanosti „uchazeči o zaměstnání, který dočasně není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu, je-li to důvodné, vydá registrující poskytovatel nebo jiný poskytovatel zdravotních služeb, který poskytuje uchazeči o zaměstnání zdravotní péči v případě této nemoci nebo úrazu, na jeho žádost potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu.“
56. Možnost vystavit toto potvrzení zpětně, jako je uvedeno u dočasné pracovní neschopnosti zaměstnance v § 57 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, nelze. Zákon o zaměstnanosti totiž takovou možnost lékaři nedává v případě neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit jeho povinnosti. Podle § 21 odst. 6 zákona o zaměstnanosti se na dočasnou neschopnost uchazeče o zaměstnání použije zákon o nemocenském pojištění pouze ohledně rozsahu a doby povolených vycházek. I z toho lze vyvodit, že analogie zákona zde není přípustná.
57. Podle § 21 odst. 8 zákona o zaměstnanosti „uchazeči o zaměstnání, který dočasně není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu ošetření nebo vyšetření ve zdravotnickém zařízení, je-li to důvodné, vydá registrující poskytovatel nebo jiný poskytovatel zdravotních služeb, který ošetření nebo vyšetření provedl, na jeho žádost potvrzení o ošetření nebo vyšetření uchazeče o zaměstnání ve zdravotnickém zařízení.“ O ošetření a jeho potvrzení žalobce praktického lékaře nežádal. Žalobce dostatečně nestřežil svá práva.
58. Soud neshledal jako vadu řízení, která měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, vydání meritorního rozhodnutí úřadem práce po uplynutí lhůty podle § 71 odst. 3 správního řádu. Úřad práce zahájil řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání 26. 9. 2019 a rozhodnutí o vyřazení vydal 22. 1. 2020. Podle § 71 odst. 3 správního řádu správní orgán rozhodnutí vydá do 30, příp. 60 dnů. Podle § 71 odst. 4 správního řádu nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil. V posuzované věci je třeba zohlednit, že žalobce zasílal úřadu práce řadu obsáhlých vyjádření a že úřad práce byl podle soudu povinen učinit dotaz na žalobcem uváděné zdravotní důvody dne 23. 9. 2019, což také učinil a zjišťoval dále skutkový stav u praktického lékaře a kardiologa. Žalobce žádal 7. 1. 2020 úřad práce o prodloužení lhůty k seznámení s podklady rozhodnutí a úřad práce mu vyhověl a lhůtu mu prodloužil do 24. 1. 2020. Žalobce se vyjádřil 13. 1. 2020. Soud neshledal v postupu úřadu práce s ohledem na okolnosti věci nedůvodné průtahy. Neexistuje žádné zákonné ustanovení, podle kterého je nezákonné rozhodnutí, které nebylo vydáno ve shora uvedené lhůtě. Žalobce mohl využít prostředků proti nečinnosti podle § 80 a násl. správního řádu, což neučinil.
59. Ohledně návrhu žalobce na prokázání neschopnosti dostavit se na úřad práce 23. 9. 2019 znaleckým posudkem a k dotazu na nezbytnost případně vynaložených nákladů na znalecký posudek z důvodu omezených finančních možností žalobce soud odkazuje na § 60 s. ř. s., podle kterého má zpravidla účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce by musel na základě dostupné judikatury vyhodnotit předem

pravděpodobnost svého úspěchu ve věci a „odhadnout“ výsledek soudního řízení správního i nezbytnost znaleckého posudku. Vodítkem by mohlo být porovnání se shodnými případy, pokud existují, a to v části evidující judikaturu správních soudů na webu www.nssoud.cz. Soud nemůže poskytovat právní rady ve věci, narušil by tím princip rovnosti účastníků řízení. V posuzované věci by bylo na místě vypracování znaleckého posudku tehdy, pokud by v řízení vyvstala skutková otázka, jejíž zodpovězení by bylo nezbytné pro rozhodnutí ve věci samé. Taková situace by mohla nastat, jestliže by zde například byly lékařské zprávy o vyšetření a stavu žalobce dne 23. 9. 2019, o jejichž interpretaci by byl spor. Protože zde však žádné vyšetření a zprávy ani jiné důkazy o stavu žalobce dne 23. 9. 2019 nebyly, nebyl důvod zvažovat obstarání znaleckého posudku.

60. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily skutkový stav tak, že o něm nebyly důvodné pochybnosti, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl.
61. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. ledna 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně